

Skatteyderne faavel i Henseende til Dannelsesstrin som Livsvilkaar gjør det end mere betænkeligt for denne Communes Vedkommende at lægge den overveiende Indskyldelse i de lavest Beskattedes Hænder.

Det tør heller ikke lades ude af Betragtning, at der i de Andragender, der have givet Anledning til Lovudkastets Fremlæggelse, ikke hytres noget Ønske om en Udvidelse af Valgretten til alle Skatteydere, og at Communalbestyrelsen, der dog maa antages at kjende de kjøbenhavnske Forhold, bestemt har erklæret sig derimod. For yderligere at oplyse, af hvor indgribende Betydning den foreslaaede Udvidelse vil være, have vi vedføjet en os af Magistraten meddeelt Oversigt over Indkomstsiften for Aarene 1863 og 1864.

Af denne vil sees, at Vælgernes Antal, hvis man tilbeler alle Skatteydere Valgret, vil forøges med en Fjerdedeel, og at de fire lavest beskattede Classer, ansatte til en Skatteindtægt af 100—450 Rb., fuldstændig kunne beherske Valgene, medens deres Skattebidrag kun beløber sig til 40,049,⁸⁴ mod 385,482,² eller forholdes sig som 1 til 9⁵/₈.

Fleertallet vilde i og for sig ikke have nogen Betænkelighed ved i det Væsentlige at slutte sig til det af Communalbestyrelsen udarbejdede og af Regjeringen tiltraadte Lovudkast, men da Spørgsmaalet om en Udvidelse af Valgretten til alle Skatteydere nu eengang er bleven reist og har fundet stærk Tilslutning i Folkethinget, og da vi tillige maae erkjende, at ogsaa de mindre Skatteydere have Krav paa en forholdsmaessig Indskyldelse, troe vi, at man ved at ordne Communalvalgene i Kjøbenhavn i Overeensstemmelse med Lov af 22de Marts 1855 angaaende Sogneforstanderskabernes Sammensætning og Lov af 31te Marts angaaende Valg i Kjøbstæderne vil have større Udsigt til en fast og varig Ordning af disse Forhold. Dog maae vi heri tilraade en mindre væsentlig Forandring, idet practiske Hensyn gjøre det hensigtsmaessigere i Steedet for en Femtedeel af samtlige Vælgere at fastsætte en vis Skatteindtægt som Grændse for de høiest Beskattedes Klasse. Efter de os meddelte Oplysninger vilde de, der ere ansatte til en Skatteindtægt af 1,300 Rb. og derover, omtrentlig udgjøre

en Femtedeel (i 1863: 3,878 af 17,844 og i 1864: 3,827 af 17,144 med et Skattebeløb i 1863 af 195,000 mod 80,000 og i 1864 af 213,000 mod 108,000). Da en Skatteindtægt af 1,200 Rb. imidlertid er Grændsen for Skattemoderationen, og da denne Indtægt tilige i andre Forhold har faaet en vis Hævd som Betingelse for udvidet Valgret, turde den maaskee været at foretrække. Distriktet bliver der ved de høiest Beskattedes Klasse noget forøget, men vi troe ikke, at dette i nogensomhelst Maade vil forandre Classens Character.

Lovens øvrige Bestemmelser kunne vi tiltræde med Undtagelse af Bestemmelsen om Suppleantvalg, som Udvalget i sin Heelhed foreslaaer at lade udgaae, da Erfaringen i en Række af Aar har viist, at Suppleanterne vælges med et forholdsvis ringe Stemmeantal. Vi troe ikke, at Udelabelsen af Suppleantvalg vil nødvendiggjøre Omvalg; forsaavidt en enkelt Plads forbliver ubesat ved Valget, vil det stemme med Lovudkastets Bestemmelse om de i Aarets Løb ledige bleve Pladser at lade en saadan staae ledig indtil næste Valg. Skulde flere Pladser blive ubesatte ved Valget, ansee vi det rigtigere, at der foretages Omvalg, end at de besættes med Suppleanter, der maaskee ere valgte med meget faa Stemmer.

I Henhold til ovenanførte Bemærkninger foreslaaer Fleertallet Landstinget at vedtage Lovudkastet med følgende Endringer:

Endringsforslag af Udvalgets Fleertal:

Til § 1.

I første Linie: Efter „Valgret til“ indskydes „den ene Halvdeel af“ og i Slutningen af Paragraphen tilføies: „Den anden Halvdeel vælges af de Valgberettigede, der ved sidste Ansættelse til Indkomsskat have været ansatte til at betale Skat af en Skatteindtægt af 1,200 Rb. og derover uden Nedsættelse.“